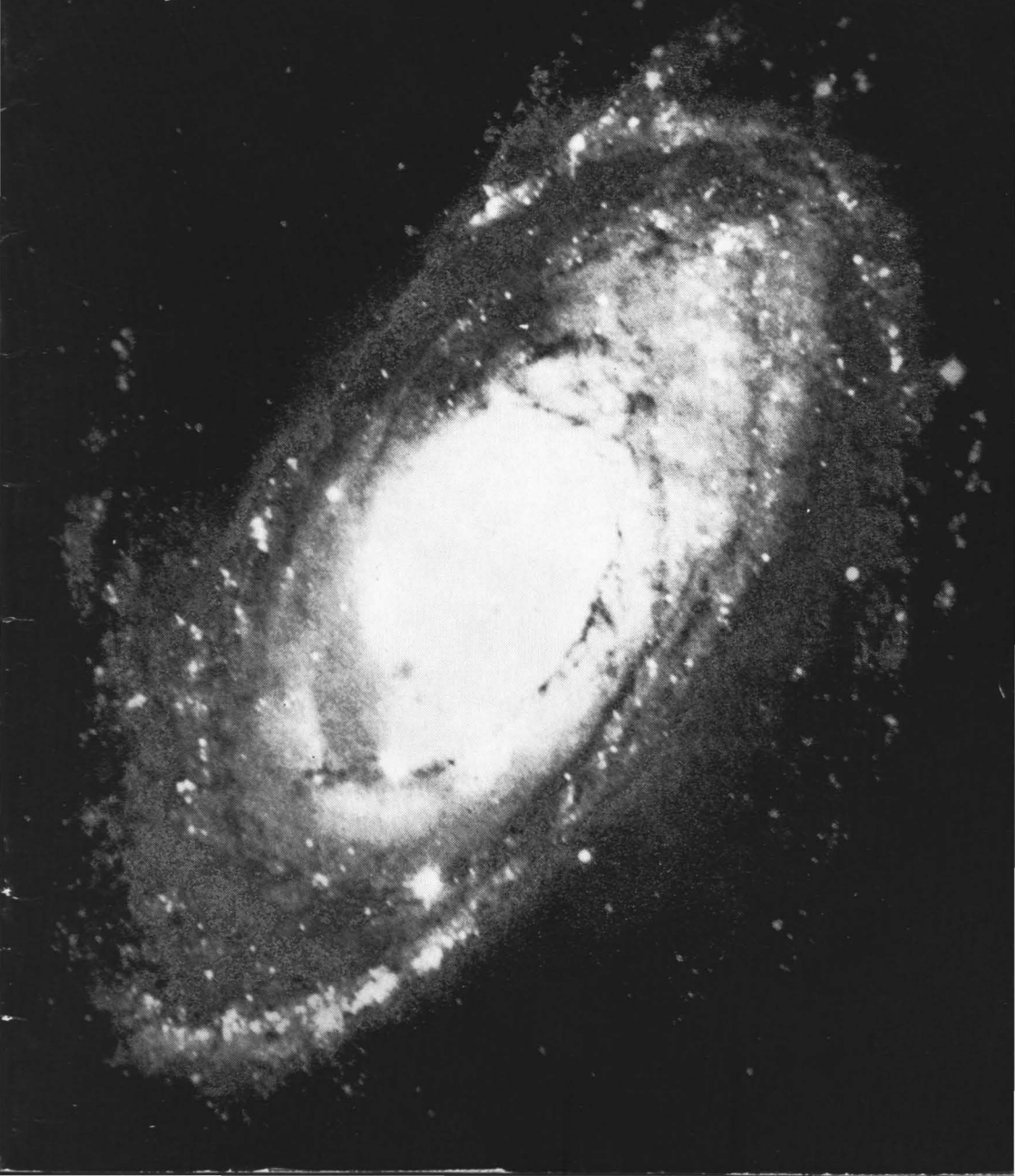
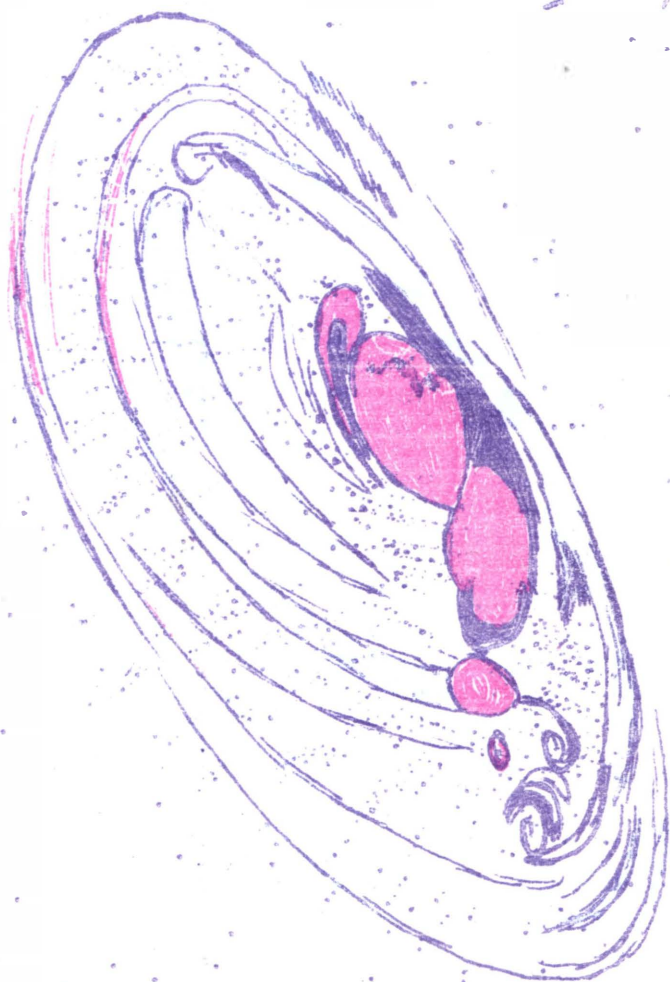

Galax

Galax.

Organ för M.I.S.

Mars 1963.

VÄRLDEN I TÄLTET

Världens första uppblåsbara planetarium ligger strax intill Niagarafallen i Kanada. När turisterna sett sig mätta på de väldiga vattenmassorna, kan de få uppleva himlens under i världens märkligaste planetarium.

Hela byggnaden, som är ett slags kupolformet tält, tillverkat av en specialbehandlad plastväv - väger inte mer än 90 kg. och kan uppblåsas på bara sex minuter. resningen av jättetältet går till så att man pumper in luft till dess kupolen svällt upp till det rätta formatet.

Det råder alltså ett övertryck i tältet och detta tryck måste hållas konstant, om formen på tältet skall kunna bibehållas. Dörren har därför konstruerats som luftsluss och en automatisk reläanordning kontrollerar att den luft som släpps ut genom dörren omedelbart ersättes av pumparna som trycker in ny luft. Öppnar man dörren utan att pumpregläget är inkopplat, så rasar tältet ihop ganska fort.

Systemet kräver naturligtvis vissa säkerhetsanordningar såsom staket runt tältet så inga barn kommer åt att sticka hål på väven. Andra mera komplicerade prylar skyddar mot mekaniska pumpfel eller strömbrott.

Stjärnsystem och solar projiceras mot kupolens insida med hjälp av projektorer och speglar. Apparaturen är av modernaste slag. Plasttältet, som kostat 50 000 kronor, kan lätt flyttas och snabbt resas på annan plats...

TEKNISKA NYHETER VÄRLDEN RUNT

En av världens största speglar är under tillverkning i Jenas Glaswerk i Mainz. Den skall levereras till egyptiska statens observatorium och är närm 2 meter i diameter. Glasets tjocklek är 3 dm och spegeln väger drygt 2 ton. Det finns bara fyra stjärnkikare i världen som har större speglar än denna... Se s. 19

Redaktörer och ansvariga utgivare:

Alve Holmqvist och Gert Carlsson

Erftertryck tillåtet om källan anges.

TANKENS MAKT ÖVER MATERJEN

av Gert Carlsson

Det berättas i en tibetansk urkund om hur Milarepa, en stor yogi som även var kunnig i levitation, då han en dag "flög" över en liten by fick se en pojke och hans fader sysselsatte med att plöja en åker. Sonen ledde spannet medan fadern styrde plogbillen. Sonen såg Milarepa komma och sade: "Se, där flyger en människa!" Och han lämnade sitt arbete för att titta på honom. Då sade fadern: "Vad är det för märkvärdigt med den synen, och vad kan du finna för nöje i den? Den där utsvultna odägen är son av en mycket elak kvinna. Gå åt siden och låt inte hans skugga fälla över dig. Fortsätt med att leda spannet." Fadern själv böjde under sin kropp så att den skulle slippa ett fälla under Milarepas skugga. Men sonen sade: "Om en människa kan flyga bryr jag mig inte om att det är en odäga. Det kan inte finnas något mera underbart än en flygande människa."

Nej, något mera underbart är det nog svårt att finna. Många läsare undrar väl om jag hämtat detta från den kända sagosamlingen "Tusen och en Natt," men så är inte fallet trots vissa likheter. Det lär i stället röra sig om ett autentiskt fall, upptecknat på 1100-talet av den tibetanske yogin Milarepas lärjunge Rech-ung. Många invänder kanske och säger, att sådant endast handlar i det mystiska och hemlighetsfulla Tibet, där adepter förflyttar sig svävande över bergen och manövrerar stenblock

på oförklarligt vis. Så är det inte heller.

Västerlandet har också begåvats med en del utmärkta levitationsmedier. Mest känd av dessa är kanske D. D. Home som på sin tid väckte sensation i pressen genom att sväva i luften utanför sin bostad i Manchester, Connecticut. Han fortsatte att väcka sensation då han inte endast "själv" svävade, utan även kunde få andra föremål att sväva, och detta i närvaro av så kända vittnen som William Cullen, Thackeray, Bulwer Lytton, Dumas, Twain, prins Murat kejsar Napoleon III och en lång rad andra arisokrater. Ett ögonvittne berättar:

"Vi hörde fönstret i rummet intill öppnas, och nästan omedelbart därefter såg vi Home sväva i luften utanför vårt fönster. Fullmånen lyste in i rummet. Jag såg skuggan på väggen vid fönsterkarmen och Homes fötter cirka 15 cm ovanför den. Han förblev svävande i denna position under några sekunder, varefter han gled tillbaka in i rummet med fötterna före."

Lord Adare, så hette ett annat av vittnena, rusade in i rummet bredvid för att se på det fönster som Home hade tagit sig ut genom. Öppningen var inte större än 45 cm och lord Adare uttryckte sin förvåning över att han kunde taga sig igenom en så minimalt tilltagen öppning. "Jag skall visa er", sade Home, varefter han vände ryggen mot fönstret, lutade sig bakåt och gled ut genom fönsteröppningen med huvudet före och med kroppen alldeles stel. Därefter återvände han samma väg alldeles orörlig. Denna minst sagt märklige uppvisning tilldrog sig den 16 Dec. 1868, 20 meter över gatunivån.

Naturligtvis tvivlade många av Homes samtida på hans fantastiska bedrifter. Den bästa egenskapen hos Home var emellertid, att han aldrig tvekade att under vilka förhållanden som helst, demonstrera sin förmåga för skeptikerna. Om hans prestation var en skicklig bluff, så utsette han sig för mycket stor risk att avslöjas då han ibland upprepade ett

försök flera gånger i följd.

Här har vi alltså en parallell till den Tibetanske yogin Milarepa, som visar att sållsamma fenomen inte bara inträffar långt borta i något hemlighetsfullt Österland, utan även äro tillgängliga för den mera kritiska västerlänningen.

Ingen vet väl egentligen vad som sker när en person eller ett föremål plötsligt lyfter från marken, totalt trotsande tyngdlagen. En del framstående yogier kan medvetet utveckla denna förmåga, medan det mera sällan inträffar något liknande förhållande hos oss västerfolk. Den heliga Teresia, Spaniens skydashedgon, blev både rädd och ~~ömnad~~ förtretad, då hon ofta under djup meditation plötsligt lyfte från marken och sökte på alla sätt och vis motarbeta detta.

Västerländska forskare inordnade så småningom dessa levitationsfenomen under termen "telekinesi" eller "psykokinesi", som ingår i den större familjen av parapsykiska fenomen. Man skulle nu vetenskapligt söka bevisa om dessa och liknande fenomen verkligen existerade. Men, hur skulle man gå tillväga? Man sökte, och fann en genial trådämnda i statistiken och beslöt att rycka i den. Professor J. B. Rhine vid Duke-universitetet blev mannen som breddade vägen för det statistiska bearbetandet av de parapsykiska fenomenen. I ständigt upprepade experiment har han sedan 1934 bl. a. sökt påvisa det mänskliga sinnets inverkan på materien, alltså telekinesi eller psykokinesi (P K & som han själv säger. Han begagnar sig av tärningar, en särskild tillverkning, där det gäller för den experimenterande att få dessa tärningar att falla med en bestämd sida uppåt. Mediet skall här med "tankekraft" tvinga sin tärning att visa av kontrollen uppgiven valör. Man beräknar medelvärdet av resultatet och anslår en matematiskt uträknad procent över och under medelvärdet åt slumpen. Man märkte ganska snart, att tärningarna hade en viss tendens att

eftare komma upp på den sida som den experimenterande koncentrerade sig på än på de övriga. I vissa försöksserier blev resultaten så betecknande, att om slumpen skulle varit orsaken, hade chansen varit EN på Hundra Trillioner ($1/100\ 000\ 000\ 000\ 000\ 000\ 000$). Skeptiker menade emellertid att den mänskliga faktorn alltför mycket kunde påverka tärningarnas fall, varför man lät bygga en bur som roterade med el-drift. Följden blev, till skeptikernas stora förvåning och förargelse, att resultatet förbättrades med hela 25 %.

Långa och tröttsamma experiment med tiotusentals tärningkast pekar i riktning mot att den så kallade P K - effekten verkligen existerar, d.v.s. att det mänskliga sinnet verkligen kan få materien att ändra sina banor och mer eller mindre villigt låta sig dirigeras.

Rhines experiment utfördes av helt vanliga personer, ofta studenter från universiteten, vilket tycks bevisa att de flesta människor i någon grad är i besittning av denna psyko-kinetiska förmåga, som dock inte kan mätas utan omfattande experimentserier med t. ex. tärningar.

I regel är det hos medier som man i påtaglig grad påträffar denna PK-effekt. Ett sådant medium är Stanisleva Tomczyk från Polen. Under den strängaste kontroll kunde hon på kort avstånd få en klocka i en glascylinder att stanna. Vidare kunde hon få kulan i en roulette att stanna på ett bestämt nummer. Om hon höll händerna på båda sidor om ett föremål kunde hon lyfta det genom att föra händerna uppåt.

Det så omdiskuterade mediet Eusepia Palladino hade leviterat flitigt på 1880 och 1890-talet, då hon ställde sig till förfogande för vetenskaplig kontroll. Vid ett tillfälle var hon tydligen inte riktigt nöjd, trots att hon lyckats få alla lösa föremål i rummet att levitera. Hon svävade då själv, fastbunden vid stolen, i höjden inför de häpnadsväckande blickar. Följande professorer voro när-

varande vid detta experiment: Porro, Morselli och de Albertis. Samtliga tre lyckades att föra händerna under både stolens och Palladinos ben innan hon åter sänkte sig ned till golvet.

Levitationsförmågan eller PK-effekten, är kanske en egenskap hos människan som är på utdöende. Kanske var den för flera hundra tusen år sedan en allmän egenskap, fullt utvecklad hos varje individ för att hon skulle snabbt kunna fly undan de stora rovdjuren och i en blink fara upp i närmaste träd och härigenom undgå en säker död. Kanhända är det tvärtom, en färdighet under utveckling, en egenskap, som i någon avlägsen framtid kommer att ersätta de nuvarande fortskaffningmedlen. Man kan ju alltid spekulera..

I naturen kan ibland oförklarliga levitationsfenomen förekomma. Långt tillbaka i tiden kan man följa uppteckningar om stenor som helt enkelt har svävat upp en bit in i luften stått en stund däruppe för att åter dimpa ner igen.

År 1880 iakttog två män från East Kent, Otario, huru stenor av sig självt lyftes ut på en äng inom ett begränsat område. Det pågick ingen jordbävning och inga lokaliserade virvelvinder eller naturgaser fanns att tillgå som förklaring på fenomenet. Stenarna för uppåt och svävade orörliga en stund för att falla tillbaka med en duns.

Ett 60-tons klippblock har i mer än 200 år trotsat tyngdlagen. Det kom rullande nerför en bergssluttning i Vinukonda nära Madras i Indien år 1750 men stannade i luften just som det skulle till att krossa ett litet hindutempel som låg vid foten av sluttningen. Det har alltsedan dess kvarstått, hängande två tum över taket till den lilla helgedomen. Man kan se dagsljuset som siler igenom den lilla springan mellan stenblocket och taket.

Många andra saker har setts dimpa ned från skyarna. Isblock metallbitar, fiskar, grodor

etc. Att det här föreligger spontan levitation är naturligtvis svårt att påvisa, eftersom man på ett dussintal rapporter om nedslag, endast får en rapport där föremålet gått motsatta vägen. Detta är fullt logiskt, då man lättare lägger märke till ett föremål som med ett brak slår i marken i ens närhet, än att man märker en sten eller annat som sakta och ljudlöst lyfter från marken och svävar bort.

Vi behöver inte nödvändigtvis tro att tibetanerna fått ett stenblock ur kurs om ett sådant skulle dimpa ner hos oss och hamna framför våra fötter. Det är inte alltför dristigt att antaga, att det finns vissa abnormiteter i vårt gravitationsfält, som på vissa platser kan framkalla betingelser vervid föremålen plötsligt förlora sin vikt och sväva iväg. Österländska adepter och yogis kan kanske rent mentalt frambringa liknande "abnormiteter" i gravitationsfältet runt sig själva eller runt de stenar som de kanske önskar använda till ett klosterbygge.

Medan forskare över hela världen febrilt arbetar på att med tekniska hjälpmedel söka lösa tyngdkraftens gåta, tycks adepter och yogis i Österlandet med mentala hjälpmedel för länge sedan ha bemästrat problemet och även lyckats att använda principen för praktiskt bruk. Man undrar ibland i sitt stilla sinne, om de inte småler en aning åt våra tresande försök att vinna herrevälde över materien...

TEFATSBESÖK I ITALIEN

13 April 1962

Engenio Siggagusa, tjänsteman vid skatteverket, boende på Corso della Province 146, Catania, Sicilien, mötte denna dag två utomjordiska piloter i närheten av vulkanen Etna. De två varelserna buro fram åt honom ett fredsbudskap, ämnat åt de som styra världen.

9

Han sände sitt budskap till president Kennedy, premiärminister Chrushtjow, drottning Elizabeth, General de Gaulle och påve Johannes XXIII, såväl som till Italiens president.

Endast de Gaulle svarade och tackade för brevet. Han berättade inte om sin kontakt för pressen, men sex månader senare gav tidskriften "La Dominica del Corriere" en redogörelse över hans upplevelser i en artikel av Renato Albanese. Herr Sigagusa är en ärlig och intelligent man och han uppförde sig inte likt Mario Zuccala, en skräddare från San Casciubi, som hade en liknande kontakt i april förra året. Denne försökte tydligen få ut mesta möjliga personliga vinning av händelsen.

En L U F O R O- representant skrev genast till honom för att få flera detaljer. Han svarade, att interplanetererna som han mött, uppgett många saker för honom (inberäknat den hemliga framdrivningsprincipen), men att han för närvarande inte kunde avslöja någonting.

Mr Sigagusa har nu bildat klubben "Centro Studie Fratellanza Cosmica". (Centrum för studiet av kosmiskt broderskap).

L U F O R O --London Unidentified Flying Object Research Organization...

26 Juni 1962

Peregozzo och hans familj hode under denna natt en mycket ovanlig upplevelse. Familjen bor på Via Abramo Massolongo 5, i Verona. På kvällen observerade de att ett flygande tefat svävade över Santa Anastasia-kyrkan. Efter att ha observerat det en längre tid beslöt de att gå och lägga sig. Strax därefter vaknade fru Peregozzo och hennes dotter Louisa av en intensiv kyla. Detta var mycket eghedmiskt eftersom natten i övrigt var mycket varm. I rummet alldeles intill dotterns säng, stod plötsligt en väldig varelse insvept i ett grönsaktigt ljus och sträckte armarna mot henne. Båda skrek

på hjälp och flickans 20-åriga broder kom in i rummet. Han säger sig också ha sett den grönskimrande varelsen. Uppenbarelsen började sedan att krympa och försvinna....

Om historien är sann, så tyder det på en astralprojektion av en rymdvarelse som önskade komma i kontakt med dem.....

9 December 1962

Herr Antonio Candau, en ung man från Bologna, Påstår att han mött två piloter från ett flygande tefat som hade landat i Via Codivilla. De två utomjordiska männen talade med honom på sitt oförståeliga språk i en eller två minuter varefter de gick tillbaka till farkosten som snabbt lyfte och försvann i natten. Herr Candau berättade inte omedelbart om sin kontakt för någon i rädsla för att blive miss-trodd. Och hans berättelse publicerades endast i La Settimana Incom Illustrata av den 23 dec. 1962 i en lång artikel av Cesaro Carossiti...

18 December 1962

Francesco Rizzi, en nattvakt från Milano, Påstår sig ha bevittnat en landning av ett litet tefat inne på gårdsplanen till fabriken Cascami Sete, belägen vid Via Santa Valeria 3 i de centrala delarna av staden. Han säger att tefatet liknade en engelsk hjälm och var ca sex meter i diameter. Det landade inte helt, utan svävade en liten bit ovanför markytan: en lucka öppnades och en liten man, omkring en meter hög, kom ut och visade sig för honom. En annan varelse inuti farkosten, vilken nattvakten såg genom en västil i skrovet, beordrade sin kamrat att genast komma tillbaka in i maskinen, varefter denne lyfte med ett väsande ljud.

Herr Rizzi rapporterade genast sin observation till polisen och pressen: resultatet blev att han blev avskedad från sitt arbete.

Emellertid sågs tefatet av flera andra pers o-
ner i Milano samma kväll. Historien publicerades
i flera italienska tidningar och tidskrifter,
och den 29 dec. talade Walter Chriari, en väl-
känd italiensk filmstjärna, om herr Rizzis
upplevålse i sin TV-show "Studio I" och öns-
kade honom ett gott nytt år. Samtidigt upp-
manade han Rizzis chef att omedelbart anställa
honom igen med orden: "Ni kan inte avskeda en
person endast för att han råkar få se ett fly-
gande tefet". Herr Rizzi är emellertid fort-
farande arbetslös. " Mycket uppbyggande"...

LUFORO- Bulletin Nov. Dec, -62.

CHILE Januari 1963

Även Chile har haft överflygningar av
mystiska farkoster. Föremålet i fråga var ci-
garrformat och storleken uppgives till sex
ggr Södra Korsets stjärnbild, i sanning en
ganska väg jämförelse då avståndet till skeppet
inte kunnat bedömas. Emellertid har detta fe-
nomen väckt tankar i Chile om en förestående
invasion av mars-människor. Fotografer finnas
över denna observation och de äro publicerade
indegspressen på platsen. En lång ljussvans
liknande en avgasstråle, syntes bakom skeppet.

— — — — —
WASHINGTON U P I.

Vetenskapsmän har upptäckt att vår till
synes overksamme måne, i själva verket är en
vändig röntgenmaskin. Dr Rickard W. Porter från
New York, omtalade för International Committee
on Space Research, att månen utsänder röntgen-
strålar som svar på det kraftiga bombardemang
den erhåller från solen och andra kosmiska strål-
ningskällor. dessa så kallade sekundära rönt-
genstrålar, tillhör de egenskaper hos månen,
som amerikanske vetenskapsmän vill noggrant
undersöka innan någon mänsklig expedition
sändes dit.

S P A C E Juni - 62.

BERTRAND RUSSEL: "Visst är kunskap makt där! hade gamle Karl Marx och hans efterföljare rätt. Det värsta är emellertid att många som upprepar dessa ord, glömt att bristande kunskaper icke betyder MAKTLÖSHET,...

- - - - -

K O S M I S K O M M Ö B L E R I N G

Jorden borde genom människans tekniska ingrepp bringas i en ny bana, närmare solen, vermed klimatet på stora delar av vår planet skulle förbättras, föreslår den sovjetryske forskaren G. J. Prokowskij på fullt allvar.

Läseren undrar kanske om det här gäller storhetsvansinne eller forskning. Den ärade ryssen menar emellertid att de tekniska och vetenskapliga förhållningarna finns i Sovjetunionen för konstruktion av jättelika kärnkysikaliska instrument för ändamålet. De termokleära kamrarna skall placeras vid både Nord och Sydpolen. Kontrollerade kärnexplosioner kan och skall förändra Jordens bana runt solen.

Vid noggrann avvågningskommer ingen katastrof att inträffa, menar "kamrat Prokowskij". Han tror att "operation Jorden", är värd stora ekonomiska och vetenskapliga ansträngningar och kan skaffa en evig sommar på norra hemisfären inom loppet av de närmaste 20 åren...

- - - - -

O M S L A G I T Ä N K A N D E T

Av Alex Saunders,

Det var inte alltför länge sedan som de flesta vetenskapsmän skakade på huvudet åt sådana rentestiska hypoteser som att marint liv skulle kunna existera på stora djup i våra oceaner. Det fruktensvärde trycket, förklarade de lärt, uteslöt den möjligheten. Deras resonemang gick i den här stilen:

"Luftens tryck på oss som vistas på land är ungefär ett kilo pr cm². Då man förflyttar sig tusen meter ner under vattenytan ökar

trycket till 100 kg/cm^2 . Hur skulle någon levan de varelse kunna uthärda ett sådant tryck? Ännu otrologare är det då att antaga liv på ännu större djup t. ex. 4000- 9000 meter ner."

Men det existerar liv där, och de tidigare vetenskapsmännen hade fel som tiden senare utvisade. De senaste åren har ett faktum fastslagits: Liv existerar på de stora oceandjupen." Djuphavsdjur, vilka motstår ett tryck på flera 100-tals kg/cm^2 på sina kroppar.

Sedan dök frågan om utomjordiskt liv upp i de astronomiska kretsarna. Fantasi eller verklighet? Återigen blev förlöjligandet rätt snöret. Livet var någonting unikt i hela universum fick vi förtroligt veta, och endast här på den gröna planeten Jorden. Alltså vi äro ensamma i hela universum. Alla motargument skrattades ner och upplöstes.

Men tiden går vidare och under dess gång göres emellanåt upptäckter, som nödvändiggör radikala omslag i tänkandet. Flertalet moderna astronomer medger att det MÅSTE finnas liv på andra platser än Jorden. Intelligent liv var ej längre Jordens speciella egendom. Främmande arter av intelligenta varelser finns i hela universum.

Mount Palomars väldiga 200 " spegelteleskopp kan nå 7 miljarder ljusår utb i världsrymden. Dess fält omspänner oräkneliga triljoner stjärnor. Hur många av dessa stjärnor har ett eget planetsystem likt vårt? Hittills har vi upptäckt två. Det binära stjärnsystemet CYGNUS 61 råkar vara det ene och det andre är OPHIUCHI 70. Både upptäcktes på 1940-talet.

Av detta kan man draga den oundvikliga slutsatsen, att inte endast vår galax utan även alla andra säkerligen har planeter som är mer eller mindre regelbundet fördelade.

Om, i vårt eget Vintergatsystem, endast en stjärna på 100 har planeter, så resulterar detta i flera miljarder planetsystem.

Walter Steward, reporter för den Canaden-

iska dagstidningen" THE TELEGRAM", påpekade i nämnda tidning av den 5 Juni - 61, att livet en gång antogs vara ett unikt fenomen, produkten av en fantastisk kedja av tillfälligheter sroligen begränsad till Jorden...

Invecklat sammansatta kemikalier är, enligt nyligen företagna experiment, produkter av rena naturkrafter, sådana som ultraviolette strålar eller blixter, som verkar på substans som vanligen finnes i sjöarna på någon planet.

Många av dessa byggklotsar utav kemikalier, säger Steward, kan bygga upp liv. Moderna biologer har övertygande bevisat att liv, om det får tillräckligt med tid på sig, kan framställas ur oorganisk materia varhelst de gynnsamma förhållandena förefinnes.

Naturens egen definition på "gynnsamma förhållanden" är tämligen brett tilltagen. De levande varelserna frodas inte bara i de kokande svevelhaltiga källorna utan även i Antarktis bitande kyl...

Många välkända auktoriteter tror på Trämande intelligenser. Vetenskapliga författare som Ahrtur C. Clark och biologen Sir Julian Huxley, för att bara nämna två. Den engelske astronomen Fred Hoyle säger i sin bok "Nature of the Univerce" : "Säkerligen finnes det någonstans ett team, som kan slå Australien i kricket"...

Search Magazine Dec. - 61.

- - - - -

I och med detta nummer presenteras en esoterisk följetång i GALAX. Utfeller denna till belåtenhet, kommer i fortsättningen en och annan esoterisk sanning att här meddelas i följetångform. Denna nu införda del av detta ämne är hämtad från en engelsk bok, "Doctor from Lhasa". av Lobsang Rampa. Lobsang är från födelsen Lhama-präst, numera bosatt i England. Red. hoppas att läsarna får ett gott utbyte av denna följetång..

Då Världen Var Mycket Ung.

Ur "Dockor from Lhasa".

Av Lobsang Rampa.

Översättning från engelskan, G. Carlsson.

Nedanföör Potala, Dalai Lamas residens, ligger hemlighetsfulla tunnlar gömda, Tunnlar som kanske innesluter nyckeln till världens historia. Dessa intresserade och fascinerade mig mmycket och det kan vara av intresse att återuppliva vad jag såg och lärde där, för det är kunskaper, som tydligen inte ägs av de Västerländska folken.

Jag minns hur jag vid den tiden var en mycket ung munk under utbildning. Den Mest Upphöjda, Dalai Lama, hade tagit mina tjänster i anspråk vid Potala, som kleirvoajant och han hade blivit mycket nöjd med mig och som belöning hade han anförtrött mig skötseln av den sysslan. Min Guide, Lama Mingyer Dondup, sände en dag bud efter mig. "Lobsang, jag har tänkt mycket på din utveckling och kommit till den slutsatsen, att du nu är så pass gammal, och har uppnått ett sådant utvecklingsstadium, att du kan studera skrifterna i de gömda grottorna med mig, Kom".

Han reste sig upp och med mig vid sin sida gin go vi ut ur hans rum, korridoren ned, nedför många trappsteg, förbi många munkar som arbetade med något. Slutligen, långt nere i bergets dunkel, kom vi till ett litet rum som utbredde sig på höger sida av korridoren. Ett svagt ljus lyste genom fönsterrutorna här. "Vi skall gå in här Lobsangoch vi får taga med oss lampor, så att vi kan utforska dessa regioner som bare mycket få Lamor har tillträde till

I det lille rummet tog vi lampor från hylorna och fyllde dem med olja. Därpå, som en försiktighetsåtgärd, tog vi ytterligare vars en i reserv. Vi tände våra största lampor och gick ut, nedför korridoren. Min Guide gick framför mig och visade vägen. Nedåt gick vi genom

korridoren, bara nedåt helatiden. Efter en lång gång kom vi till ett rum vid slutet av denna korridor. För mig kändes det som slutet på en lång resa. Det visade sig vara ett förrådsrum. Underliga figurer stodo där, bildstoder, heliga föremål och utländska gudar, gåvor från hela världen. Det var här Dala Lama förvarade sitt överflöd av gåvor, de han inte hade någon omedelbar användning utav.

Jag tittade mig omkring med djup nyfikenhet men det var ingen mening i att stanna här, såvitt jag kunde se. Jag trodde vi skulle gå på forskningsfärd och detta var bara ett förrådsrum. "Höge Mästare" sade jag, "säkert har vi tagit miste på vägen eftersom vi hemnat här." Laman tittade på mig och log välvilligt. "Lobsang, Lobsang, tror du verkligen att jag tappat bort vägen?" Han log medan han vände sig bort från mig och gick bort till en lång vägg. För ett ögonblick tittade han sig omkring och gjorde sedan någonting. Efter vad jag kunde se, fingrade han på några mönster på väggen, några kelkade utbuktningar troligen förfärdigade av någon sedan länge död hand. Plötsligt hördes ett mullrande som av fallande stenar och jag snurrade runt i bestörtning, tänkande ett tecken kanske störtade samman eller golvet kollapsade. Min Guide skrattade. "Å nej, Lobsang, vi är alldeles säkra, absolut säkra. här fortsätter vi vår resa. Från denna värld stiger vi in i en annan värld. En värld som få har sett. Följ mig."

Jag tittade vördnadsfullt. En sektion av väggen hade glidit åt sidan och avslöjade ett mörkt hål. Jag urskönjde en dammig stig som gick från rummet in i hålet och försvann i det underjordiska dunklet. Denne syn näglade fast mig i förvåning. "Men Mästare", utropade jag, "där fanns ju inga spår av någon dörr alls. Hur hände det?" Min Guide skrattade åt mig och sade: "Detta är en ingång som gjordes för århundraden sedan. Desshemligheter har blivit väl bevarade. Vet man inte hur, så kan man inte

Öppna denna dörr, hur grundligt man än söker finner man inte ett enda tecken till springa eller sammanfogning. Men, kom Lobsang, vi ska inte diskutera byggnadsprocedurerna nu. Vi slösar tid. Du kommer att få se denna platsen ofta". Med det vände han sig om och styrde stegen in i hålet, in i den sällsamma tunnel, som sträckte sig inåt så långt man kunde se. Jag följde efter åtskilligt förvirrad. Han lät mig gå före en stund, sedan stannade han och manipulerade med något igen. Åter hördes det föräbådande mullret. Det knarrade och gnisslade och ett helt block av den solida klippan gled fram, för mina förvånade ögon och täckte igen hålet.

Vi befann oss nu i mörker, endest upplysta av det fläddrande skenet från smörlamporna vi bar. Min Guide passerade mig och gick vidare. Hans fotsteg, dämpade som de var, ekade underligt mot klippväggarna. Han gick på utan att tala. Vi tycktes gå över en kilometer, då plötsligt utan förvarning, han stannade så tvärt, att jag törnade emot honom med ett förvånat utrop. Laman sade då: "Här fyller vi på våra lampor Lobsang och sätter i större vekar. Vi behöver ljus nu, gör som jag gör, sedan fortsätter vi vår färd.

Nu hade vi en något klarare låga att lysa vår väg med och vi fortsatte en lång, lång sträcka, så lång att jag började att bli trött och orolig. Då observerade jag att passagen blev bredare och högre. Det verkade som om vi gick från den smala delen av en tratt mot den större. Vi rundade en korridor och jag skrek till av häpnad. Framför mig såg jag en ofantlig grotta. Från taket och sidorna glimmade oräkneliga nålprickar av gyllene ljus, ljus reflekterat från våra smörlampor. Grottan tycktes vara oändlig. Vår svaga belysning bar intensifierade det ofantliga och dess mörker.

Min Guide gick fram till en skreva på den vänstra sidan av stigen och drog med ett gnisslende ut något som liknade en stor metall cylinder. Den tycktes vara hälften så stor som

en människa och säkert lika tjock som en människa vid den tjockaste delen av cylindern. Den var rund och hade en anordning på toppen som jag inte förstod mig på. Det såg ut som ett fint vitt nät. Lama Mingyar Dondup mixtrade med föremålet och vidrörde dess topp med sin smör-lampa. Omedelbart blev där ett klart gul-vitt sken som möjliggjorde för mig att se klart. Det hördes ett svagt väsande från ljuset som om det tvingades ut under tryck. Min Guide släckte därefter våra små lampor. "Vi skall ha mycket ljus nu Lobsang, Så vi tar denna med oss." Jag vill att du skall lära något om svunna eoners historia. Han gick fram och satte det stora ljuset på en slags släde. Vi gick vidare nerför stigen, alltid nerför, tills jag trodde att vi måste vara i jordens inre. Slutligen stannade han. Framför mig fanns en svart vägg med ett brett fält av guld på vilket det fanns graveringar, hundra, ja, tusentals av dem. Jag tittade på dem, sedan tittade jag bort på andra sidan. Jag kunde se hur det svarta vattnet skimrede framför mig som vore det en stor sjö.

"Lobsang, ägna din uppmärksamhet åt mig. Du får reda på det där senare. Jag vill berätta för dig litet om Tibets ursprung, en härkomst som du senare i ditt liv kommer att kunna bekräfta själv, när du ska gå på en expedition, som jag redan nu planerar, sadehan. "När du far bort från vårt land, kommer du att träffa sådana som inte känner till oss och som ska säga, att tibetaner är obildade vildar, som dyrkar djävulen och hänger sig åt onämnbara riter. Men Lobsang vi har en kultur mycket äldre än någon i Väst, vi har uppteckningar, omsorgsfullt gömda och bevarade, som går tillbaka genom tidsåldrarna...

Fortsättning i nästa Nr.

En flamm tre gånger större än solens yta kan produceras av en ljusbågegenerator som tillframskallats på laboratoriet i Lockwood Electric-alos Company. Den används för att "smälta" yttastet tunnare lager av kemiska material för olika radiokretsar.

LJUS I SÄKEN

En ny lampor, vars ljus är nästan tre gånger starkare än solens, har konstruerats av General Electric i USA. Det är en kompakt xenonbågslampa på 5000 watt som ger 275 000 lumen - det motsvarar ljusflödet från 337 vanliga glödlampor på vardera 60 watt.

VÄRME OCH KYLA

Ett portabelt kylskåp, termoelektriskt, vars baksida är så utformad att den kan användas som en utegrill, har konstruerats av General Electric.

HÄR BLIR CINERAMA BAK.

En projektor för utomhusreklam har uppfunnits och tillverkats i Schweiz. Den kallas för SKYJECTOR. Den kan flyttas från plats till plats och projekterar en text eller bild på vilken stor yta som helst, t. ex moln, byggnader och bergväggar. Denna projektor föratorer en bild 72 miljoner ggr och skapar en bild som är närmare tusen meter bred på ett avstånd av nio km.

Ljuskällan har 92 miljoner normalljus och motsvarar i lyskraft ca 70 strålkastare. Temperaturen i apparaten måste naturligtvis bli enorm, och den har därför ett särskilt kylsystem, vid vilket man använder både luft och vatten.

Kanske har denna enorma apparat tillkallats ut med hjälp av erfarsmännens gamla slogan:

Allt kan säljas med "mördande reklam".

DE OLIKA ISTIDERNÄ

Av Alve Holmqvist

Går vi tillbaka 15 000 år i tiden så möter vi ett jordklot som vi inte vill kännas vid. Vi fräpperas av en kilometertjock isbarriär, vars kant ligger New York, och sedan sträcker sig rätt över USA, Stilla Havets norra delar och in över Kamtschatka. Hela Sibirien, Ryssland ner till Moskva, hela Tyskland och det mesta av Brittiska öarna. Vidare låg Grönland och Island och hela Norden under detta istäcke.

Runt hela världen var klimatet starkt förändrat och djur- och växtarter levde på platser där de inte finnas i dag. Isen drager sig förtfärande tillbaka och havsvattnet stiger långsamt med åren.

Isen har upprepade gånger gjort invasioner på våra kontinenter och detta tycks ha pågått sedan 600 000 år tillbaka. Gå vi vidare bakåt så tycks en värmebölja ha varit rådande en bra bit bakåt i tiden. Nästa kontinentala nedisning har enligt mätningar och borrhningar i jordskorpas givit till resultat 200 miljoner år bakåt.

Denna isperiod har egendomligt nog drabbat ekvatorialstaterna, Kongo, Tanganyika och Etiopien i Afrika samt Amazondistriktet i Sydamerika. Här finnes nämligen moränavlegringar och sådana kan endast bildas av ismassor, vilka under sin glidning river sönder bergarterna till ett slags grus. Den senaste årmiljonen, denna period av nedisningar, kallas kvartärtiden. Denna yngsta period i jordens historia är intimt förknippad med människans äldsta, arkeologiska historia.

Orsakerna till nerisningarna är inte helt säkert kända, och man vet inte om en ny istid är i antågande de närmaste 10 000 åren. Jämvikten mellan nederbörd och evdunstning i polerområdena beror på ett ytterst känsligt sätt av cirkulationen i atmosfären och av temperaturen, och denna jämvikt kan rubbas på många sätt...

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP

Fack 2012 - Malmö 2